

DANIČA.

Katolišk cerkven list.

Tečaj VIII.

V Ljubljani 29. sušca 1855.

List 13.

K Marii
za odvernjenje skušnjar.

Pozeljivo se meso vzdiguje,
Gine, v pada kerhka moč sereč,
Satan mično vabi, zapeljuje,
Zakovati v greh mi ce duha:
Kam je v stiski meni pribežati?
Kje pomoči revež čem iskati?
Tebi, o Marija! kam drugam?
Tebi, mati! veržem se k nogam.

De bi ti koga zametovala,
Ki objokan k tebi pribeži:
De bi ti mu roke ne podala,
To se slišalo nikolj se ni.
In zato se k tebi vsak zateka,
Ki mu gresni plamen serce spēka:
Ti mu gresne žarke pogasis,
Mu nemirno serce vpokojis.

Kakor v spomlad travnika cvetlice
V rosi neme žalosti solze,
In prot solncu vzdigajo glavice,
De se z novo rastjo poživē;
Tako v meni od zora pa do mraka
V britkih bolečinah serce plaka:
Pa zatecem k tebi se na noč,
In do jutra dojde mi pomoč.

Ti svetilo moje milozarno!
V tebe obračam noc in dan oči,
Oh posij, te prosim, blagodarno
Na Adamovo pregresno kri.
Ti si kresna luč nam v nočni tmīni,
Ti Danica zgodnja na visini:
Razsvetluj nam golicačv stezi,
Ki iz rev življenja k teb' derže.

Tam te bomo v belim oblačili,
Dveca lepa vsa, brez madeža!
V družbi nebesčanov poslavlili,
Sladko ti zapeli iz serca dna:
Bud' pozdravljena nebes Kraljica!
Čast in slava ti, devic Devica!
Naj česenje vedno ti doni,
Dokler Božji Sin te sam časti.

. r.

Razglasito*neomadežaniga spočetja presvete Marije Device v Lavantinski škofiji.*

Hvaljen bodi Jezus Kristus
in njegova Božja Mati, Marija prečista Devica,
brez vsega madeža spočeta!

Preljubi!

Veselo novico Vam oznamim, ktera bo večno slovela, — slovela v čast in hvalo Bogu in Marii,

pa tudi nam, vernim otrokam Marije v tolaž — slovito novico, naj si jo živo v serce zapišete.

Naš sveti oče in gospod papež Pij IX. so po spoznanji, de je vesoljna cerkev po svetu enih misel in želja, v pričo škofov zbranih iz vsih krajev kat. sveta 8. grudna (decembra) pretekliga leta (1854), potem ko so v pomoč poklicali vso nebesko družino, in svetiga Duha priserčno za razsvetljenje poprosili, po njegovim vdajanji v čast presvete Trojice, v slavo in povelicanje Marije Device, Božje Porodnice, v povišanje svete kat. vere in pomnoženje kersanstva, po svoji oblasti jim dani od Gospoda našiga Jezusa Kristusa in od svetih apostelnov Petra in Pavla, vsimu vernimu svetu oznanili to le, rekoč:

„Naznanimo, izrečemo in sklenemo: nauk, ki verdi, de je bila prečista Devica Marija precej ob svojim spočetji (v prvim trenutku svojiga spočetja) iz posebne gnade in izvolitve (povlastine) vsigamogočniga Boga v pogledu na zasluženje Kristusa Jezusa, Odrešenika človeškiga rodu, sleherniga madeža izvirniga greha čista ovarvana, je od Boga razodet in ga zatorej imajo vsi verni terdno in stanovito verovati“.

„Bi potem takim kteri, (kar Bog ne daj) se zlobili v sercu drugače misliti, kakor je od Nas sklenjeno, oni naj spoznajo in zanaprej vedó, de sami sebe skoz to obsodijo in se pogube, kajti so pravo vero poterli, in od edinosti cerkve se ločili, ter so skoz samo to djanje že postavljenim kaznim pravice zapadli, kakor hitro bi kaj taciga, kar v sercu mislijo, z besedo ali s pismam, ali kakor si bodi zunej na znanje dati se podstopili“.

To veličastno sklenitvo naše svete vere oznanim tudi jaz vsim vernim kristjanam Lavantinske škofije, bodo si duhovskiga ali deželskiga stanu, naj vse to zvesto in nepremakljivo za resnico imajo, ter vse po očetovsko opomnim, naj se nikdo ne zlobi, temu sklenjenimu in slovesno oznanjenimu nauku zopergovoriti ali se mu ustavljati, temveč prizadevajte si pod varstvom in s pomočjo prečiste Device, brez vsiga madeža spočete Božje Porodnice od dne do dne rasti v gnadi vsigamogočniga Boga, Očeta, Sina in svetiga Duha. Amen.

Imenitno, veselo in izveličansko je za nas to slovesno oznanilo našiga sv. očeta Pija IX., de je nauk: Marija prečista Devica je brez vsiga madeža izvirniga greha spočeta, od Boga razodet. De pa to resnico naše svete vere prav razumemo in v djanji verno posnemamo, naj Vam jo v kratkim razjasnim in dopovem.

Kristus je nauk svete vere, kakor drago nebeško rožo, v njivo (polje) naše svete cerkve vsadil; ona je steber in podloga resnice, nji je rožo naše edino prave, izveličanske vere oskerbeti dal. Kakor se pa roža po malim razcveta, pero za perescam razpleta, s svojim milim cvetjem in zlahntnim duham svet razveselivši, ravno taka se tudi z nebeško rožo naše svete vere godi. Kaj noviga si ne izmisli, ampak skrito se čedalje bolj lepo odkriva, de verske nauke obilnej spoznavamo in se oživljamo za večno življenje. Po tej poti so se odkrile po nauku naše svete cerkve štiri posebne prednosti Marije, ktere vsak pravovern kristjan terdno verovati ima.

Pervo pero rože Marije verskiga nauka je, de je Marija Mati Božja, kajti je rodila Jezusa, Boga in človeka, kar so pravi kristjani od nekđaj verovali. Ko so pa v petem stoletji po Kristusu krivoverci začeli eno osebo (persono) v Kristusu v dvoje krusiti, in potem Marijo le Mater Kristusovo zvati, so se škofi leta 431 v Efezu zbrali, so to za veliko, pregrešno zmoto spoznali, in v tem vesoljnim cerkvenim zboru je sveta katoliška cerkev očitno prave vere nauk sklenila in oznanila, de je Marija Božja Mati. Verno ljudstvo to oznanilo zaslisati je od veselja mesto ponoči osvetilo, ter Bogu in Marii vesele pesmi prepevalo.

Drugo pero je Marije vedno devištvo, ktero si je Marija se poprej izvolila, kakor je Mati Božjiga sina postala. Tudi to skrivnost je sveta cerkev vselej verovala, leta 390 pa je te svete vere nauk pod papežem Siricjem v Rimu zbrana zoper kriviga učenika Jovinijana, kteri je to tajil, glasno oznanila, de je Marija vselej Devica bila in Devica ostala.

Tretje pero verskiga nauka rože Marije je, de je Marija tako sveta bila, de ni tudi naj manjšiga greha, clo ne taciga storila, v kteriga za drugo popolnoma nedolžne duše iz človeške slabosti navadno padejo. Akoravno se Adamovi otroci skoz sveti kerst izvirniga greha iznebimo in očistimo, ter ljubeji Božji in otroci večniga življenja postanemo, vender nam še ostane, kakor sveta cerkev v Tridentinskim zboru uči, neka korenina pregrešne poželjivosti, ki sicer sama na sebi ni greh, pa v greh nagiba. Kajti pa Marija izvirnemu grehu nikdar ni bila podveržena, tudi nobene koreninice te pregrešne poželjivosti ni imela. Zato je sveta kat. cerkev v Tridentinskim zboru v 16. stoletji očitno izrekla, de je Marija toliko srečna bila se tudi odpustljivih in naj manjših pregreškov in človeških slabost celo čista ohraniti, naj bi Mariino veliko svetost in vredno čast pred vernim svetam povzdignila.

Četerto prelepo pero rože Marije se je tako rekoč se le v naših dnevih prav svetlo razcvetlo, namreč nauk: de je Marija brez vsiga madeža izvirniga greha spočeta, desiravno so verni sploh te svete misli bili, kajti se to časti in visokosti Božje Porodnice spodobi. Ne bil bi si Najsvetejši, Božji Sin, izvolil pod Mariinim sercam prebivati, ako bi bil naj manjši sled izvirniga greha v Marii našel, in bi ona le trenutek bila hudiču v oblasti. Marija je torej tista izvoljena žena, ktere Sad Jezus Kristus je peklenški kači glavo sterl — ona podobna tistimu gorečimu germu v pušavi, kteriga je vidil Mozes goreti, pa vender ni zgorel. Torej je arhanigel Gabriel pozdravil Marijo guadepolno, in sv. Janez je vidil po mislih svete cerkve v skrivnim razodetji Marijo na nebu kakor ženo s solncam ob-

dano, mesec pod nje nogami, in na njeni glavi krono dvanajst zvezd, kteri peklenški sovražnik z vsim zalezovanjem žaliga storiti premogel ni. Imenuje Marijo sveta cerkev lilijo med ternjem, kakor nevesto v visoki pesmi vso lepo in brez madeža. Ali ni to visoko počešenje Marije v oziru na zasluženje njeniga Božjiga Sina vernim jasno kazalo, de je Marija skoz posebno gnado vsemogočnosti Božje brez vsiga madeža izvirniga greha spočeta bila?

Zato so verni kristjani že v starodavnih časih precisto spočetje Marije obhajali, kar je sveta kat. cerkev podobrila in dovolila, ter ravno s tem tihamma poterdila svete vere nauk, de je Bog Marijo izvirnemu grehu izvzel, in de kar verno ljudstvo časti, tudi sveta cerkev za prav ima. Papeža Sikst IV., Pij V. sta dovolila sv. mašo in duhovno službo v čast Marije brez vsega madeža spočete obhajati; papeži Inocenci XII., Klemen XI. in Benedikt XIV. so praznik (svetek) precistiga spočetja Marije 8. grudna (decembra) zapovedali in tudi osmino obhajati ukazali. Tako lepo se je verski nauk brezmadežniga spočetja Marije v sveti katoliški cerkvi razcvetal. (K. sl.)

Is Afrike.

(List do gosp. Volčiča.)

Hvaljen bodi Jezus Kristus!

Predragi prijatelj in brat v Kristusu!

Dans, prvi dan leta 1855 odgovorim ob kratkim na Tvoje predrago pisanje, ktero si 12. kimovca pret. l. pisal. Ravno pridem iz naše priproste misjonske kapele, kjer sim pred Marijno podobo za vse prijatle v daljni Evropi, torej tudi za - Te pri naj svetejši daritvi svoje prošnje k Gospodu pošiljal. Naj nam bo On v svojim neskončnim usmiljenji in nezmerni ljubezni tudi to leto kot dober, skerbni Oče, in On naj naše serca vedno bolj proti nebesam ravna; če je pa v svoji modrosti sklenil, in nas bo iz pozemeljskiga življenja poklical, naj nam v zadnji uri svojiga edinorojeniga Sina v naj svetejšim Zakramentu podeli in svoje angele in Svetnike naj nam v pomoč pošlje! Na te resnobne misli naš dan na dan sili že samo prebivanje v ti, za evropejce toliko sovražni deželi. Od začetka misiona v letu 1848 je le še tretji del misionarjev pri življenji. Od prvih je le še prečast. provikar Knobleher in (morebiti?) Mozgan; od unih, ki so 1853 sem prišli, le še gg. Gostner in Lap. G. Gostner je po hudi hudi boleznii, ki jo je skoz tri mesce imel, komej okrevaj. Tudi vlanski družbi se je strašna rana vsekala. Tebi znaniga, našiga predragiga brata Rainer-ja ni več. On, naj krepkejši in naj serčnejši zmed nas, je po hudim vnetji v čevih le 14 dni ležal, in 19. grudna po večernicah umerl. Žalosti, ktero nam je nemila smert s tem storila, Ti popisati ne morem. Ranjki se je ravno prav marljivo pripravljaj, de bi z gosp. Provikarjem in g. Ueberbacher-jem k Bari-zamurcam se podaj. Le pogled k Bogu nas zamore tolažiti; Njemu v roke zročimo sebe in konec vsiga misiona, kteriga toliko globoko ponižuje, kakor de bi ga skorej pokončati hotel. Zmed družih, ki so z menoj sem prišli, ima gosp. Ueberbacher en mesec sem že merzlico; ravno tako 3 drugi Tirolci. Tudi g. Provikarja in Daninger-ja včasih kej napade. G. Lap se je nekaj prehladil, pa je spet

bolje. Jest, hvala Bogu! sim dozdam se dober, akoravno zlo zdelan in truden.

G. Mozgan je pri Kikih, ki so bolj priljudni, pa mende manj brihtni, kot Bari, pri kterih ni ostati mogel. Gosp. Provikar Knobler se vedno za Gondokoro uneti, bodo z g. Ueberbacher-jem kmalo odrinili; pravijo, de bodo celo leto tamkej ostali. Meni je šola z 27 otroci zročena, tudi nekteri ptuji iz mesta pridejo (kakih 6). Gosp. Gostner preskerbuje hišo in zidanje; tudi 2 abisinski ženski učii, de boste kersene, in potem dva evropejca v sv. zakon vzele. Tudi nektere clo male gosp. Gostner moliti učii. Trije naj boljši naši učenci se tudi pri njem latinskiga učii.

Služba Božja je taka pri nas: Vsaki dan 4 sv. maše; pri šolski maši ob 6 molijo učenci po arabsko; ob 11 je zahvala po šoli, in zvečer občna molitev, pri kteri se še posebej za vse dobrotnike in prijatle moli. Ob nedeljah in praznikih velika maša in popoldne večernice z blagoslovom, tudi se pridige in kersanski nauki verste laško in nemško.

Na sveti večer sim 6 naših zamurčikov kerstil, ktere sim popred podučeval; na treh kraljev danbodo birmani. Tudi tiste 2 abisinki boste kmalo sv. kerst prejele, ker se pridno učite. Zidanje gre naglo spod rok, in upamo, de bo do deževniga časa dodelano (t. j. eno pohištvo, zakaj preden bo vse dodelano, bo več ko 10 let preteklo), kar že težko pričakujemo, pa tudi nad dokončanjem tega bi skorej dvomil. Z Bogam, dragi moj!

15. prosenca 1855.

Pervo pismo sim Ti, dragi Janez! pred 14 dnevi pisal, pa nedokončaniga Ti tudi nisim poslal. V tem se je spet marsikej neprijetniga pripetilo. Naša misjonska hiša je spet, kot vlani popolnoma bolnišnica. Vsi evropejci so bolni, nekterim se spet boljša. Prečast. gosp. Gostner je imel hude bolečine v glavi, je pa že boljše. Njegov brat, Anton Gostner, ima več bolezen skupaj ter je clo pri kraji, ob vso moč. Previden s sv. zakramenti je še vedno zlo nevaren. Klančnik, Bajer, Albinger, Reisinger, Kirchmajer imajo navadno merzlico; ravno tako čast. g. Ueberbacher. Hansal je 14 dni ležal, Daninger nektere dni. Mene nadlegvajo že zlo 2 tedna neki turi na nogah, ter me tudi včasih persilijo, se na angareb*) vleči. Šolo imam zdaj v svoji celici. Upam pa zavoljo teh oteklin merzlici ulti. Popolnoma zdravi so zdaj samo prečast. gosp. Provikar, čast. gosp. Lap in trije delavci; zato mende, ker prečast, g. Provikar stanujejo na „Zgodnji danici“, gosp. Lap, tikama pri reki, in trije delavci kamnje lomijo; niso torej v Hartumskim smradu in ne tako nizko, kot je naš ves zadelani vert. Bog ohrani misjon! Moli za ves misjon, sosebno za

Svojiga

zvestiga prijatla
Kirchner-j a.

3. t. m. je bilo pismo v Aleksandrii in 17. tukaj.

Postno.

Vaja v poniževanju.

1. Proti nikomur ne govoriti, kar bi tegnilo v lastno hvalo; od družiga pohvaljen se ne vese-

liti, ampak priložnosti iskati, tako govorjenje odverniti; veseliti se pa, ako so drugi hvaljeni in nad-me povzdigovani.

2. Svarjen, kaznjen ali štrafan, se ne izgovarjati, in ne na druge zvravečvati; strahovanje rad in vesel sprejemati.
3. Nizke ali poniževavne dela rad opravljati, in sploh vsakimu v poniževavnih opravilih rad pomagati.
4. Samiga sebe v sercu zaničevati; po zunanjim nič ne storiti, de bi bil od ljudi viden ali hvaljen.
5. Od družih rad sprejeti zaničevanje, zasmehovanje, nadleževanje, zabavljanje; od nikogar nič cenjen biti, če sim tudi vse prav storil in govoril.
6. Vse nečimerne, napuhnjene, visoke misli lastniga dopadajenja odbijati.
7. Vse ljudi spoštovati, kakor de bi vsi moji zapovedniki bili. Vse ljudi za boljši, pobožniši, umniši, bogoljubniši, krepostniši čislati, kakor samiga sebe.
8. Vse to zavoljo Boga in dušniga zveličanja.

Ogled po Slovenskim.

Is Ljubljane. Te dni smo prejeli iz Augsburga naročene svetinje v veseli spomin cerkveniga shoda v Rimu za poterjenje resnice, de je Marija Devica brez sleherniga madeža izvirniga greha spočeta; toraj častite naročnike prosimo, de o priliki po-nje pošljejo. Ker so pa te svetinje vsim močno všeč in se je že spet novih naročnikov za-nje oglasilo, bomo še enkrat po-nje pisali. Ako bi bil tedaj še kdo pri volji imenovano svetinjo omisliti si, naj nam kmalo svojo željo naznani. Je pa svetinja več verst: sreberna velja 8 gold; bronasta s tokam vred 3 gold. brez toka 2 gold. 40 krajc.; iz britanske kovine s tokam vred 40 krajc.; brez toka 30 krajc.; v lepih steklenih obodih za staniško lepotijo 50 krajc., z zlatimi obodi 1 gold.; manjši svetinja se dobiva po 9 in po 6 krajc. — Po enaki ceni se dobivajo svetinje v čast sv. Alojzja, sv. Jožefa, sv. Antona Padvanskiga, sv. Ane, sv. 14 pomočnikov, v spomin sv. kersta, sv. birme, sv. obhajila.

* Te dni so v založbi Matija Gerber-ja z dovoljenjem visokočastitljiviga Ljubljanskiga škofijstva na svitlo prišle „Šmarnice Marii Materi naši darovane, ali počesevanje Matere Božje v mescu velikim travna, nabral Janez Volčič, kaplan v Horjulu“. Te lepe bukvice imajo dva dela. Pervi del obséga slovesnost Marije véliciga travna, ktero so sveti oče Pij VII. poterdili in vsim vernim kristjanam, kteri jo obhajajo v listu 21. sušca 1815 obilne odpustke milostljivo podelili rekoč: „Vsi verni kristjani, kteri očitno ali na tihim vsih 31 dni mesca véliciga travna v kakšni cerkvi ali domá (kakor bolniki in stari ljudjé) Marijo s kakšnim dobrim kersanskim delam počeseujejo, bodo odpustkov za vsaki dan véliciga travna za 300 dni deležni; tisti dan pa tega mesca, ko bodo zakrament sv. pokore in presvetiga Rešnjiga Telesa s pobožnim sercam vredno prejeli, bodo popolnoma odpustkov deležni, če bodo v ta sveti namen še za vae potrebe svete matere katoliške cerkve ponižno in goreče Boga prosili in molili“. Drugi del pa obséga navadne molitve in pobožne opravila: zjutranje, večerne, mašne, spovedne, obhajilne molitve, tri Božje čednosti, litanije vsih svetnikov in Matere Božje, sveti križev pot, pesem pri sv. križevim potu, kratke zdihljeje pri več priložnostih. — Te s prelepo podobo Marije Device ozaljšane bukvice, ki se posebno tistim priporočujejo, kteri hočejo slovesnost mesca

*) Angareb nekaka nizka postelja, kot naše zofe.

veličiga travna v počeševanje Matere Božje obhajati, veljajo terdo vezane le 24 krajcarjev.

* Dva Tantum ergo, čveteroglasno (razstavno) postavljena z organo vred se tiskata in se bota v kratkim dobila; cena 15 krajc. Sčasoma se jih bo še več natisnilo v mnogoverstni sestavi.

* Pri Jan. Giuntini-tu, bukvarji v Ljubljani, so prišli na svitlo zgledi za učence, ki se brati in pisati ob enim uč. Sostavljeni so pa prav skerbno po šolskim slovkoarji, ki jih je gosp. A. Praprotnik, Dobrovski učitelj, spisal. Priporočujemo jih vsem učnikom in učencam slovenskih začetnih šol.

* Cekin na križu. Neki dobronik je v Križankah cekin v pušico djal s pisanim pristavkam, de naj se za Ternovsko cerkev oberne. Želja se bo lepo spolnila. Že ga je zlatar vzel in ga bo obernil v pozlačenje križa, ki bo verh cerkve stal. Ta dar bo tihiga dobronika toliko bolj veselil, ker ga bo odsihmal na križu vidil, kolikorkrat se bo nanj ozerl. Naj mu tudi zadnje uro v tolažilo bo, ko bo sv. križ v roke vzel.

* Zmiram bolj se potreba kaže, zamurske otročice v naše kraje dobivati in jih tukaj za sveti mision pripravljati in učiti. Ako bi se toraj dobroniki našli, kateri bi hotli taciga fantiča imeti, in bi bili pripravljeni, razun popotnih stroškov, vse druge stroške za živež, odrejo in nauk taciga otroka od njegoviga prihoda do odhoda prevzeti, in to popolnoma zagotoviti, — bo Marijna družba na Dunaji to reč podpérala in na svo moč pripomogla. To je odgovor odbora Marijne družbe tistim gospodam, ki so svojo pomoč v imenovani namen že prirekli, in tistim, kateri k temu morebiti kaj mislijo storiti. Ako bi kdo tedaj pripravljen bil, taciga fantiča popolnoma v skerb prevzeti, naj to naznani, de mu ga bo Marijna družba preskerbela. J.

* Društvo sv. Mohora bo dalo na svoje stroške sv. pismo na svitlo, katero se bo v Celovcu pri Leonu s posebej v ta namen naročenimi novimi čerkami tiskalo. Tako je upati, de bo tudi zunanja oblika prav dopadljiva. Cena znesse za družnike po 3, za druge pa po 4 kr. za tiskano polo. Alliolitovo sv. pismo šteje 200 pol; tudi to več ne bo. Naročilni listi se bodo slovenskim škofijam še ta mesec poslali, de naj bi se po tehantijah razširili; naročevanje terpi do konca rožnika. Saj v treh letih bo delo dokončano. Vsak naročivec plača pri naročilu 2 gld., ktera mu bota pri poslednjim zvezku všteta; sicer se plača vsak zvezek posebej, ko ga kdo v roke prejme. Dobiček se bo obračal za močno potrebno matico društva sv. Mohora.

Is Gorenskiga. Z zlatimi čerkami zapisan zasluzi biti v zgodovini katoliške cerkve visoki dan 8. grudna leta 1854, zakaj kar so pravoverni že skoz toliko stoletij serčno želeli, kar so v svojih sercih in v djanji skoz vse čase nedvomljivo verovali in terdili, je bilo ta dan od apostolskiga sedeža določeno za versko resnico: Marija je brez vsiga madeža izvirniga greha spočeta. Rim, mesto svetá, je razgernilo omenjeni imenitni dan vse svoje veličastvo, da bi kolikor mogoče vredno praznovalo praznik, ki ostane blažen in nepozabljiv v cerkveni zgodovini vse prihodnje čase; cerkev sv. Petra, ona, čudo svetá, je v vsem svojim blišu sprejela vikšiga poglavarja sv. cerkve, obdaniga od pastirjev vsih narodov, in besedam Pija IX. Marija je brez vsiga madeža izvirniga greha spočeta so se pridružile zahvalne serca brezštevilne pričujoče množice, veseli glasovi verske godbe, veličastno brenčanje vsih zvonov Rimskiga mesta in mo-

gočni grom topov angelskiga grada, kakor da bi vse to pomagalo oznanovati veselo in imenitno novico čveterim delam sveta, vsim narodom na zemlji. In glej čudo, kakor so nekdej apostelni, razsvitljeni od sv. Duha, desiravno le zmožni materniga jezika, vender govorili večne resnice vesoljnemu svetu, vsakimu narodu v njemu razumljivim jeziku, ravno tako se danes razlegajo med vsimi narodi, vsakimu v njegovim jeziku besede Pija IX. Marija je brez vsiga madeža izvirniga greha spočeta. Bere se, in gotovo se bo tudi še bralo, s kolikim veseljem se pa raznih deželah in škofijah to veselo novico sprejeli in kako slovesno so pobožnosti, ki so bile v spomin te slavne dogodbe obhajane, praznovali. 12. list „Danice“ nam je omenil nekoliko, kako so se v Ljubljanski stolni cerkvi za našo škofijo določeni dnevi praznovali. Pa tudi pobožno ljudstvo po deželi ni zaostalo. Slišali smo, kako lepo ozaljšana je bila nunska cerkev v Škofjiloki, ki se še sicer vedno ogledalo cerkvene snažnosti in lepote imenovati zamore. V Selcih je bil nek bratovski altar bratovšine Marijniga serca, pri katerim se je tiste dni pobožnost obhajala, tudi na svo moč ozaljšan. Pri nas v Železnikih so se postne višnjeve zagrinjala in tabla sv. križa na velikim altarji umaknile sprelepi, že v tih listih omenjeni, od g. Langusa izverstno izmalani podobi Marije čistiga spočeta, ki se sicer le v adventnim času izpostavi. Obilna svetloba v podnožji, 5 lustror nad glavo in na straneh, primerni napisi po altarji, lepi, rudeče žareči, sladko ime Marije Device na baldakinu je v cerkev stopivšimu človeku vlivalo v serce blage čutila. V saboto, 17. dan, ob štirih je bil blagoslov in potem je bilo izpostavljeno sv. Rešnje Telo do petih. Ob petih so bile pete litanije Matere Božje in potem zopet blagoslov. V nedeljo in na sv. Jožefa dan se je zjutraj ob devetih in popoldan ob dveh sv. Rešnje Telo izpostavilo; vselej je bil pred blagoslov in potem se je še vselej ena pesem od sv. Rešnjiga Telesa in ena od Matere Božje odpela. Cerkev je bila vselej ves čas skoraj popolnoma polna. Na sv. Jožefa dan popoldne je bila sicer zahvaljena pesem, vender je bila še skoz ves teden potem zjutraj ob sedmih sv. maša z izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom v čast Materi Božji, tako da je bila tu še le v praznik Marijniga oznanjenja nje pobožnost dokončana. Prišlo je pa tudi slednji dan iz sosednjih fará toliko ljudi k s. maši, da je bilo veselje viditi. Je pač vender le dobro, ako se ljudem kaka priložnost k pobožnosti ponudi; vselej se je več ali menj radi poslužijo. —

Priče smo bili tedaj veselih slovesnost, ki so se v čast Marije brez madeža spočete praznovale. Bili so to prazniki, katerih obhajati našim sprednikom ni bilo dano. Z veseljem pak se jih bo spominjevala katoliška cerkev vse prihodnje čase in v spomin jih klicala svojim vernim, kolikorkrat bo molila v litanijah: Kraljica brez madeža izvirniga greha spočeta, za nas Boga J. Žlindrovič.

Mili darovi.

Za afrikanski mision.

Marija Gostiša 1 gold. —

Premembe duhovšine.

V Ljubljanski škofii. Čateška lokalija je podeljena gosp. Jurju Kobetu, Planinskemu lokalistu. — Gosp. Mat. Kobav, duhovni pastir v Orehku, so 9. sušca v 63. letu svoje starosti umerli.

V Sekovski škofii. Gosp. Jož. Šlik je poslan za kaplana v Šentmarjeto, gosp. Andr. Kormann pa za oskerbnika Šentmarješke fare.